

Aan de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
mevrouw mr A. Broekers-Knol
per webformulier: www.internetconsultatie.nl/sekswerk

Datum: 13-12-2019

Betreft: consultatiereactie op het wetsvoorstel Wet regulering sekswerk

Geachte staatssecretaris,

Met groot verdriet wil ik u mijn reactie kenbaar maken betreffende de Wet regulering sekswerk.

In 2020 zal ik mijn 10-jarig jubileum vieren als sekswerker en tel ik mijn 6^e jaar als sekswerkerrechtenactivist. Ik reageer vanuit mijn positie als actief lid van de Nederlandse sekswerkersgemeenschap, als voormalig voorzitter van PROUD, als tot vrouw gesocialiseerd persoon en als slachtoffer van geweld. Het lezen van het wetsvoorstel vervult mij met grote zorgen over de toekomst van mij en mijn collega's.

Allereerst wil ik u graag wijzen op de grove belediging deze wettekst uit door de term 'sekswerk', een term bedacht door een sekswerker en al ruim 40 jaar gebezigd door sekswerkers en sekswerkeractivisten die zich inzetten voor toegang tot mensenrechten en tegen geïnstitutionaliseerde discriminatie van alle sekswerkers, zonder inachtneming van de geschiedenis en ten behoeve van eigen gewin te herdefiniëren. Het overnemen van de taal die onze gemeenschap gebruikt zonder daaraan de normen en waarden te koppelen die wij daarbij connoteren is niet alleen een vorm van misleidende symboolpolitiek, het is ook uiterst respectloos.

Dat gezegd hebbende wil ik graag onze gedeelde wens voor een beter beleid erkennen. Er is in Nederland een grote behoefte aan heldere en uniforme wetgeving omtrent sekswerk. De huidige lokale regelgeving is in de éne gemeente nog ontransparanter dan in de andere en sekswerkers wordt structureel hun toegang tot mensenrechten ontzegd. Daar moet een einde aan komen en landelijke wetgeving is daar uitermate voor geschikt. Dit wetsvoorstel lijkt daar echter niet voor geschreven.

Ik zou u kunnen wijzen op de overweldigende hoeveelheid onderzoek die aantoonde dat alleen decriminalisatie naar voorbeeld van New South Wales (Australië)¹ de veiligheid van sekswerkers, inclusief zij die dwang ervaren en/of ongedocumenteerd zijn, vergroot. Of ik zou u kunnen wijzen op één van de weinige strategieën die succesvol mensenhandel en misbruik van minderjarigen in de seksindustrie heeft weten te bevechten; de *self regulatory boards* onder leiding van de zeer goed georganiseerde Indiase sekswerkers in West Bengal en Sonagachi.

Helaas is deze consultatie niet bestemd om te duiden wat wel werkt in de wereld maar om te reageren op het feitenresistente gevolg van het laatste coalitieakkoord. Gelukkig zijn er in deze consultatieperiode al vele goede reacties geschreven waar ik me graag bij aansluit. Zoals die van Swexpertise, Expertisecentrum Seksualiteit Sekswerk en Mensenhandel van Stichting Humanitas, TAMPEP, NSWP, Landelijk Sekswerk Overleg en anderen, waaronder vele individuele sekswerkers, die zich tegen de wet uitspreken. Ik zou ook graag de brandbrief en het zwartboek dat PROUD in 2016 aanbood aan toenmalig Minister Van der Steur opnieuw integraal indienen. Daar werd namelijk ook al beargumenteerd hoe de leeftijdsverhoging, de vergunningsplicht voor individuele sekswerkers en daarmee het strafbaar stellen van sekswerk desastreuze gevolgen zal hebben.

Ik vraag u dan ook deze wet terug te trekken en opnieuw te beginnen. Met sekswerkerorganisaties leidend in het proces.

¹ Onder de wet in New South Wales zijn, in tegenstelling tot haar Nieuw-Zeelandse voorloper, migranten sekswerkers verzekerd van toegang tot rechtsbescherming bij geweld zonder daarbij het risico op uitzetting te lopen.

Ik heb echter de verwachting dat u dit, gezien het coalitieakkoord niet zult doen. Daarom voel ik mij genoodzaakt mijn tweede keus met u delen. Of zoals sommigen van uw collega's mij misschien liever zouden zien schrijven; Ik word gedwongen tot het delen van mijn tweede keuze.

De burgemeesters van de G4 en Groningen lieten u weten dat zij zorgen hebben over de effectiviteit en (financiële) uitvoerbaarheid van dit wetsvoorstel. Het nakomen van de zorgplicht en handhaving leveren begrotingstekorten op en sekswerkers hebben niet vanzelfsprekend genoeg vertrouwen om een vergunning aan te vragen, begreep ik uit hun schrijven. Het lijkt mij dan ook redelijk dat wanneer er gekozen wordt om een discriminerende, mensenrechtenschendende wet te implementeren eerst één en ander moet worden uitgezocht zodat de randvoorwaarden gewaarborgd zullen zijn.

Ik stel u daarom een gefaseerde invoering voor. Waarbij er eerst nationaal budget wordt vrijgemaakt voor gemeenten om hun zorgplicht te kunnen vervullen en waarbij genoeg capaciteit beschikbaar komt om het vertrouwen van sekswerkers in hun lokale overheden te verbeteren, vanzelfsprekend kan dit in de eerste instantie alleen als sekswerkers te alle tijde en zonder represailles aangifte kunnen doen of toegang tot zorg hebben. Vervolgens kan de uniforme regelgeving voor exploitatievergunningen verder worden uitgewerkt en kunnen de destigmatiserende partnerschappen tussen de overheid en banken, woningverhurende partijen en verzekeraars worden gerealiseerd. Wanneer uit onderzoek, inclusief een nulmeting en meerjarige stabiliteit, blijkt dat er gemeenten zijn waar zowel de zorg voor als de relatie met lokale sekswerkers op orde zijn en sekswerkers toegang hebben tot woningen, bankrekeningen en verzekeringen, dan is het moment daar om door middel van een lokale pilot de effectiviteit van de vergunningsplicht voor individuele sekswerkers te gaan testen. Bij gebleken effectiviteit zou dan het discriminerende en mensenrechtenschendende landelijke vergunningstelsel voor zelfstandigen zonder personeel die sekswerk beoefenen kunnen worden uitgerold.

Ondertussen zullen we ons wel moeten blijven behelpen met het huidige strafrecht dat slechts financiële uitbuiting, chantage, afpersing, opsluiting, kidnapping, stalking, bedreiging, dwang, mishandeling, fysiek geweld, seksueel geweld, verkrachting, seks met een minderjarige en seks met iemand waarvan je weet dat die daartoe gedwongen wordt verbiedt. En ik gebruik hier met opzet en zonder cynisme de term behelpen, omdat ik u 'van vrouw tot vrouw' niet hoeft uit te leggen dat rechtspraak in bovenstaande zaken voor vrijwel niemand van ons is weggelegd. Ongeacht waar we ons geld mee verdienen.

Ik wens u veel wijsheid toe bij de verdere behandeling van dit wetsvoorstel.

Met bezorgde groet,

Yvette Luhrs